

med meer eller mindre Styrke fra flere ærede Medlemmer, men navnlig fra det ærede Medlem for Nykjøbing paa Falster (Schleppereff). Han vilde efter sin sidste Udtalelse ikke gaae saa vidt, at vi en bloc skulde votere Alt, hvad Krigsministeren forlanger; men han stillede dog den Fordring til os, at vi overfor den Sag, der her er Spørgsmaal om, skulde erkjende, at vi ikke havde nogen Forstand derpaa. Jeg kan imidlertid ikke beskrive, hvorledes vi saa egentlig kunne dømme om noget af de Spørgsmaal, som komme paa Bane under de militaire Budgetter, naar Folkethingets Medlemmer ikke skulde kunne dømme om de her foreliggende Spørgsmaal. Men, siger det ærede Medlem, vi kunne være ganske rolige for, at vi heller ikke i finantsiel Henseende gaae ud over en passende Grændse, fordi Finantsministeren i Statsraadet vil vaage derover. Dertil skal jeg dog gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at han selv svækkede den Trøst meget betydeligt ved den Tilføielse, at vi netop skulde glæde os over, at vi havde en Finantsminister, der vilde underordne sig Krigsministerens Forlangende. Jeg skal ikke benægte, at den høitærede Finantsminister til en vis Grad har denne Egenskab; men i samme Grad, han har denne Egenskab, bortfalder jo den Trøst, at vi have ham, og at vi ubeseet kunne stole paa hans Botum. Det er vistnok derfor bedst, at vi med vore egne Læse selv see, hvorvidt vi i saa Henseende maae gaae i Overensstemmelse med vor Betragtning af Landets finantsielle Tilstand. Med Hensyn dertilmod til dette, at vi skulde lade den Sagkyndighed raåde, som er repræsenteret af den høitagtede Krigsminister, da er det en farlig Doctrin at gjøre gjældende; thi Sagkyndigheden kan aldrig saa absolut siges at være repræsenteret af den Enkelte; vi see jo i ethvert enkelt Spørgsmaal de saakaldte Sagkyndige være uenige, saa at, dersom vi nu havde den Lykke — det har man ofte ikke — at have ogsaa dem, der ifølge deres specielle Uddannelse maae kaldes Sagkyndige, her tilstede med en anden Betragtning, vi da ville see, at vi komme til at staae lidt vanskeligere ligeoverfor de militaire Betragtninger. Nu have vi kun Militaire, som have den

samme Betragtning som den høitagtede Krigsminister, og denne Stilling er meget naturlig. Jeg troer, at vi ere aldeles nødte til at dømme om den foreliggende Sag — Dommen kan ganske vist være feilagtig til den ene eller anden Side; men jeg troer, at vi ere forpligtede til at dømme, saa vidt vi kunne; thi ellers vilde ganske vist den Tilstand være at anbefale, som nævnt af det ærede Medlem for Odense Amts 5te Valgfreds (G. M. Petersen), at gaae hjem og spare Diæterne. — Til det Foredrag, vi hørte af det ærede Medlem for Bornholm Amts 1ste Valgfreds (Kofod), turde jeg maaffee gjøre nogle Bemærkninger, da det forekom mig, at det vrimlede af Misforstaelser fra først til sidst, — dette sagt med al Anerkjendelse af det ærede Medlems varme Fædrelandsfind. Det ærede Medlem talte om, at man ikke skulde bære sig ad, saaledes som man har sig ad fra 1850 til 1864 med Hensyn til Dvellerne. Det er jo netop det, vi paa ingen Maade ville anbefale, vi staae paa Hærløvens Grund — det skal jeg siden komme til at godtgjøre —, men de paagjældende Mænd have været til Dvelse flere Gange i saa Aar, end, saavidt jeg erindrer, man holdt Dveller i de 14 Aar mellem den første og anden flæsvigste Krig. Det ærede Medlem kan ikke drage nogen Sammenligning mellem Forholdet nu og da, vi vise og have vist ved vore Bevillinger, at vi ville noget ganske Andet nu end dengang. Jeg indrømmer det ærede Medlem Fortrinet, naar der for en Sag skal fremsføres militaire Grunde, men det ærede Medlem maa dog indrømme mig, at den Capitain, der ikke er tilstede, ikke kan have nogen Gavn af denne Dvelse, og at det Samme maa være Tilfældet med det betydelige Antal Lieutenanter, som mangler. Jeg har ikke sagt, at der savnes en Capitain hist og en Lieutenant her, som den ærede Krigsminister har lagt mig i Munden, men jeg har med Tid brugt det samme Udtryk som Regjeringen, at der manglede endel Capitainer og et betydeligt Antal Lieutenanter, og saadanne Befalingsmænd kunne da ikke faae nogen Uddannelse ved de Dveller, der her ere foreslaaede. Det ærede Medlem siger: „Mange i Samfundet ere for blodgigtige, lad dem der-